

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 27. september 2013
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMIHO
Sags nr.: 1304336
Dok nr.: 1290019

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 2. september 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 878 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 878:

"Hvis en patient får indskrevet i sin journal, at patientens informationer ikke må videregives, skal det så respekteres af lægen?"

Svar:

Ved sundhedslovens § 40 er sundhedspersoner, herunder læger, pålagt tavshedspligt om helbredsoplysninger m.v. om patienterne.

Sundhedsloven indeholder i § 41, stk. 3, en ret for patienten til på ethvert tidspunkt at frabede sig, at sundhedspersoner i visse situationer videregiver helbredsoplysninger m.v. Det gælder i forhold til videregivelse af helbredsoplysninger m.v. efter § 41, stk. 2, nr. 1-3, til brug for videre behandling af patienten. Bestemmelsen er en understregning af patienters grundlæggende selvbestemmelsesret. Retten til at frabede sig videregivelse knytter sig alene til videregivelse til brug for behandlingen i de situationer, der er oplyst i bestemmelsen. Herudover er hensynet til patienterne afbalanceret ved den beskrevne tavshedspligt samt også persondatalovens afsnit III om registreredes rettigheder mv., hvor der bl.a. er fastsat regler om oplysning, indsigtret m.v.

Uanset tavshedspligten giver sundhedsloven mulighed for, at sundhedspersoner kan videregive helbredsoplysninger i et afgrænset omfang i forbindelse med en videre behandling af patienten, jf. §§ 41-42. Hvis betingelserne i § 43 er opfyldt, kan sundhedspersoner videregive helbredsoplysninger også til andre formål. Fx når det følger af sundhedslovgivningens regler om indberetningspligt, eller følger af anden lovgivning, at oplysningen skal videregives, fordi oplysningen er nødvendig for en anden myndigheds sagsbehandling. Sundhedspersoner kan også videregive helbredsoplysninger, hvis videregivelsen er nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver.

Læger har endvidere efter § 46 adgang til at videregive helbredsoplysninger til et konkret sundhedsvidenskabeligt forskningsprojekt, der er godkendt af en videnskabsetisk komité. Er forskningsprojektet ikke omfattet af lovgivningen om de videnskabsetiske komiteer, så kan læger med Sundhedsstyrelsens godkendelse videregive oplysninger til et konkret sundhedsvidenskabeligt forskningsprojekt.

Endvidere er der regler om orientering af patienten i tilfælde, hvor patienten ikke må antages at være vidende om videregivelsen, jf. § 41, stk. 5, og § 43, stk. 4.

Det er væsentligt at fremhæve, at de nævnte bestemmelser omhandler helbredsoplysninger om identificerbare patienter. Anonymiserede data kan videregives og behandles i et videre omfang, sml. også persondatalovens § 1, stk. 1, og § 3, stk. 1, nr. 1.

Jeg henviser endvidere til mit svar på SUU alm. del spørgsmål 876.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Irene Holm